

stærkt i 1916 skyldes dette, at den i 1914 vedtagne Kontingentforhøjelse traadte Kraft i 1916 samt at en Gavesum paa 1534.15 indsamledes.

Med den anslaaede Indtægt for 1917 har man altsaa regnet med de ordinære Indtægter og ikke med Udsigten til de forventede Kr. 1500 som Bladets Andel i den Garantsum, som Medlemmer i Landet i Øjeblikket er ved at forsøge at rejse.

Man tør maaske betragte 1916 som et efter Krigen „normalt“ Aar hvad Udgifter angaar og, dog uden nogensomhelst Forbindelse, drage den Slutning, at hvis Bladets aarlige Indtægt i Fremtiden bliver de, delvis lovhjemlede, ca. Kr. 10500, og hertil kommer en aarlig Garantsum paa 1500, vil Bladet kunne udkomme med 16 Sider to Gange om Maaneden og have en passende „Margin“ at bevæge sig paa.

Dette er altsaa Fremtiden efter Krigens Følger her er tænkt paa. — Under Krigens Følger med de evindelige Prisstigninger maa Bladet da, som alle andre, se at klare sig paa bedste Maade.

Det kan klare sig gennem Medlemmers Indtræden i Garantrækken eller ved en fortsat og større Indskrænkning i Nummer- og Sideantal. Den første Udvej vil styrke indadtil og udadtil lige saa meget som den sidste Udvej vil svække — indadtil og udadtil.

Th. Daugaard,

Redaktionssekretær og Forretningsfører for „Kvinden og Samfundet“.

Medlem af Næstvedkredsen, **Antonie Rodian** døde Søndag den 21. Oktober, 78 Aar gl.

Fru Rodian indtog i 23 Aar en ansvarsfuld Stilling som Forstander for „Kronprinsesse Louises Tjenestepigeskole“ i København og ledede denne med en sjælden fast og sikker Disciplin indtil hendes Helbred nødte hende til at søge sin Afsked for ca. 10 Aar siden. Hun fik da en Bolig i Whitte Stiftelse i Næstved, hvor hun saa levede sine sidste Aar.

Indenfor D. K. var hun et interesseret Medlem, var flere Gange Kredens Tillidsmand og gjorde bl. a. — i en Alder af 74 Aar — Turen med til Fællesmødet

paa Bornholm i 1913 — den som adskillige af os yngre veg tilbage for.

Fru Rodian jordfæstedes Fredag den 26. ds. i Næstved. C.

Centralarbejdsanvisningen.

—o—

Dansk Kvindesamfund har paa sit Andragende til Københavns Borgerrepræsentation om, at Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret maa blive udvidet med to kvindelige Medlemmer, faaet følgende Svar:

„I Anledning af det af den ærede Fællesstyrelse hertil indgivne Andragende om, at Tilsynsraadet for Centralarbejdsanvisningskontoret maa blive udvidet med to kvindelige Medlemmer, skal vi efter at have indhentet Erklæringer desangaaende fra Tilsynsraadet og fra den samlede Magistrat, meddele, at vor Forsamling i sit Møde den 24. f. M. har erklæret sig enig med de nævnte Myndigheder i, at der ikke for Tiden findes Anledning til at forøge Tilsynsraadets Medlemsantal.“

P. K. B. V.

Anthor Andersen.

Til Fællesstyrelsen for Dansk Kvindesamfund.

Ovenstaaende Svar har paa en Maade ikke forbavset os. Vi har aldrig tvivlet om, at de Herrer, som sidder hyggelig bænket i Tilsynsraadet, intet som helst Ønske nærer om at se to Kvinder bænkede i deres Midte, for slet ikke at tale om, at to af dem skulde ønske at vige deres Pladser for, at Kvinderne igen skulde faa den Repræsentation i Raadet, som de havde, før det kommunale Arbejdsanvisningskontor i København blev Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet, og der blev indført Djæter for Raadets Medlemmer paa Mødedagene.

Vi har aldrig tvivlet om, at de Herrer selv mener, de gør udmærket Fyldest, og at de mange Kvinder, som søger Kontoret, har en ubegrænset Tillid til deres Indsigt ogsaa i Kvinders Arbejdsforhold. At det skete for nogle Aar siden, at en Deputation af Arbejderkvinder henvendte sig til en kvindelig Borgerrepræsentant med Klager over Kontoret, fordi de ikke fandt sig tilfredsstillende ved at fremføre disse for det tilsynsførende

Herreraad, er vel forlængst skrevet i Glemmebogen. Derimod forbavser det os, at det ikke er lykkedes de kvindelige Borgerrepræsentanter, som vi vidste stod paa vor Side i denne Sag, den Gang den nye Borgerrepræsentation valgte sine Medlemmer i Tilsynsraadet, da at gøre deres mandlige Gruppeløber forstaaelig, at den Tid nu maa være forbi, hvor Mænd føler sig kaldede til at varetage alene ogsaa Kvindernes Interesser, og at de kvindelige Arbejder- og Arbejdsgiverinteresser har ganske de samme Krav at stille til Repræsentation i Tilsynsraadet, som de mandlige. — Dansk Kvindesamfund slipper imidlertid ikke denne Sag af Sigte, det kan de Kvinder, som søger Centralarbejdsanvisningens Kontor, være forvissede om.

D. K. og Efterskolen.

—o—

Nedenstaaende Skrivelse sendtes d. 15. Okt. 1917 til samtlige Kommuner i Landet:

Paa Finansloven 1917—1918 er, som bekendt, bevilget en Sum paa Kr. 25,000 til Tilskud til Etablering og Drift af kommunale Efterskoler for den konfirmerede Ungdom.

Af denne Bevilling ydes 75 pCt. og 50 pCt. af Udgifterne ved den paa-gældende Undervisning, efter som denne er indrettet henholdsvis af Kommunen og af private Foreninger.

Dansk Kvindesamfund har fulgt denne Sags Udvikling med den største Interesse. Vi har gentagne Gange beskæftiget os med den: paa Møder, i vort Blad samt gennem forskellige Udvalg.

Det har naturligvis særlig været den unge Kvindes Uddannelse til huslig Gerning, som har interesseret os, og for at faa et Overblik over, i hvor høj Grad denne Side af Sagen har været — eller muligvis vil blive — taget op fra Kommunernes eller anden Side tillader vi os at stille følgende Spørgsmaal:

1. Har Deres Kommune haft Efterskole for unge Kvinder?
2. Hvis ikke, paatænker Kommunen da at oprette en saadan i den nærmeste Fremtid?
3. Er det Kommunen bekendt, om der fra privat Side er taget Initiativet til Oprettelse af en saadan Efterskole?

Vi udbeder os høfligst den ærede Kommunes Svar senest den 15. No-